

предпочита своята колиба и нива предъ всички обещания на една комуна. Безспорно е организираното участие на правителството въ кратката борба. За това то получи подкрепата и одобрението на всички ни. Но сега, когато всичко е минало, ние отново тръбва да се спремъ на необходимостта отъ кабинетна промъна. Тя е още по-наложителна следъ преживѣнитѣ събития.“

Господинъ редакторътъ се увлѣче. Рѣката му бѣше обиграна, думитѣ — готови въ главата, той тръбваше само да топи писалката си въ мастилото.

Следъ петнадесетъ минути статията бѣше готова. Въ нея се доказваше необходимостта отъ промъна. Посочваше се и срѣдата, отъ която тръбваше да изхождатъ новите лица на управлението. Въ центъра на тая срѣда всѣки знаеше, че стои тайнинятъ патронъ на вестника.

Славъ иззвѣни, предаде рѣкописа на влѣзлия слуга и ожесточено натика въ устата си остатъка отъ закуската. Погледна часовника: бѣше единадесетъ.

Часътъ за разходка по Царь-Освободитель дето излизаше въ днитѣ, когато е доволенъ отъ себе си. Върви и се прави на разсѣянъ, заглежда хубавитѣ момичета и срѣща виднитѣ господа отъ парламента. Той е съ всички познатъ и всички го знаятъ и сѫ интимни съ него. Защото той умѣе да се дѣржи. За хората е необходимо да изглеждашъ безобиденъ и да бѫдешъ забавенъ. Той поздравява като тѣрси шапката на главата си, когато